Augustinus, Aurelius: Opuscula

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 20 Mar. 1489, 1489

nō erūt. Si em̄ erūt ⁊ corrūpi iā nō pote
runt: meliora erunt: q₂ incorruptibiliter
permanebūt. Et q̄d mōstruosi⁹: q̄₃ ea di
cere om̄i bono amisso facta meliora? Er
go si om̄i bono priuabunť: om̄ino nulla
erūt. Ergo q̄₃diu sunt: bona sunt. Ergo
quecū₃ sunt: bona sunt. Malū₃ illud
qđ querebā vnde esset nō est substantia:
q₂ si substātia esset bonū esset. Aut em̄ es
set incorruptibilis substātia magnū vti
q₃ bonū: aut substātia corruptibilis ess₃
que nisi bona esset corrūpi n̄ posset. Ita
q₃ vidi ⁊ manifestatū est mihi: quia om̄ia
bona tu fecisti: ⁊ prorsus nulle substātie
sunt quas tu nō fecisti. Et quoniā nō eq̄
lia om̄ia fecisti: ideo sunt om̄ia: quia sin/
gula bona sunt: ⁊ simul om̄ia valde bo/
na: quoniā fecisti de⁹ noster om̄ia bona
valde. Et tibi om̄ino nō est malū: nō so/
lum tibi s₃ ⁊ vniuerse creature tue. q₂ ex
tra te nō est aliq̄d qđ irrūpat ⁊ corrūpat
ordinē quē imposuisti ei. In partib⁹ aūt
ei⁹ quedā quibusdā q₂ nō ꝯueniūt mala
putanť. Et eadē ipsa cōueniunt aliis: et
bona sunt. ⁊ in semetipsis bona sunt. Et
om̄ia hec q̄ sibimet inuicē nō cōueniunt
ꝯueniūt inferiori parti reꝝ: quā terrā di
cim⁹ habentē celū suū nubilosu₃ atq₃ vē
tosum cōgruū sibi. Et absit iā vt dicerē
nō esse ista: q₂ ⁊ si sola ista cernerē: deside
rarē quidē meliora: s₃ iā etiā de solis istis
laudare te deberē: quoniā laudandu₃ te
ostendūt de terra dracones ⁊ om̄es abis
si. Ignis grādo nix glacies spūs tēpesta
tis que faciūt verbū tuū. Mōtes ⁊ oēs
colles: ligna fructifera ⁊ om̄es cedri. Be
stie ⁊ om̄ia pecora. reptilia ⁊ volatilia pē
nata. Reges terre ⁊ om̄es populi: princi
pes ⁊ om̄es iudices terre. Iuuenes ⁊ vir
gines. seniores cū iunioribus laudent no/
men tuū. Cū vero etiā de celis te laudēt
laudēt te de⁹ noster in excelsis om̄es an/
geli tui: oēs virtutes tue: sol ⁊ luna oēs
stelle ⁊ lumē: celi celorū ⁊ aque q̄ sup ce/
los sunt laudent nomē tuū. Nō iā deside
rabā meliora: q₂ om̄ia cogitabā: ⁊ melio
ra quidē superiora q̄₃ inferiora: s₃ melio/
ra om̄ia q̄₃ sola superiora iudicio sano re
pendebā. Nō est sanitas eis quibus di/
splicet aliquid creature tue: sicut mihi n̄

erat cū displicerēt multa q̄ fecisti. Et q₂
nō audebat anima mea vt ei displiceret
deus me⁹. nolebat esse tuū quicq̄d ei di/
splicebat. Et inde ierat in opinionē dua
rum substātiaꝝ: ⁊ nō requiescebat: ⁊ alie
na loq̄bať: ⁊ inde rediēs fecerat sibi deū
per infinita spacia locoꝝ omniū: ⁊ eū pu
tauerat esse te: ⁊ eū collocauerat in corde
suo: ⁊ facta erat rursus templū idoli sui
abominandū tibi. Sed postea q̄₃ foui/
sti caput nesciētis: ⁊ clausisti oculos me/
os ne viderēt vanitatē: cessaui ꝺ me pau
lulum: ⁊ cōsopita est insania mea. Et eui
gilaui in te: ⁊ vidi te infinitū aliter: et vi/
sus iste nō a carne trahebať. Et respexi
alia: ⁊ vidi tibi debere quia sūt. ⁊ in te cū
cta finita: sed aliter. nō quasi in loco: sed
quia tu es om̄itenens manu veritate: et
om̄ia vera sunt inq̄₃tum sunt: nec quicq̄₃
est falsitas: nisi cū putať esse qđ nō est. Et
vidi q₂ nō solū locis sua queq₃ suis ꝯue
niunt: s₃ etiā tēpib⁹. Et q₂ tu sol⁹ eternus
es: nō post innumerabilia spacia tēpoꝝ
cepisti operari: q₂ om̄ia spacia temporū:
⁊ q̄ p̄terierūt ⁊ q̄ p̄teribunt: nec abirent:
nec venirēt nisi te opante ⁊ manente. Et
sensi ⁊ expert⁹ sum nō esse miꝝ qđ pala/
to nō sano pena est panis q̄ sano suauis
est: ⁊ oculis egris odiosa lux: q̄ puris ama
bilis est. Et iusticia tua displicet iniquis
ne dū vipera ⁊ vermicul⁹ q̄ bona creasti
apta iferiorib⁹ creature tue partib⁹: qui/
bus ⁊ ipsi iniqui apti sunt quāto dissimi
liores sunt tibi: apti aūt superiorib⁹ q̄₃to
similiores fiūt tibi. Et q̄siui q̄d esset ini/
quitas ⁊ nō inueni substantiā: s₃ a sūma
substantia te deo detorte in infima volū
tatis puersitatē: pijcientis intima sua et
tumescētis foras. Et mirabar q̄ iā te ama
bā nō p te fantasma. Et n̄ stabā frui deo
meo: s₃ rapiebar ad te decore tuo: mox q₃
diripiebar abs te pondere meo: ⁊ ruebā
i ista cū gemitu. Et pondus h̄ ꝯsuetudo
carnalis. S₃ mecū erat memoria tui: ne
q₃ vllo modo dubitabā esse cui cohererē
s₃ nōdū esse me q̄ cohererē: quoniā corp⁹
qđ corrumpiť aggrauat animā: ⁊ depri/
mit terrena inhabitatio sensum m̄lta co
gitantē. Erāq₃ certissimus q̄ inuisibilia
tua a ꝯstitutōe mūdi p ea que facta sunt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0250
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG